

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive research) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการฝ่าครรภ์ครบตามเกณฑ์และไม่ครบตามเกณฑ์ของมาตรการด้วยถั่นพม่า จังหวัดระนอง ทำการศึกษาในกลุ่มประชากรที่เป็นมาตรการด้วยถั่นพม่าที่มารับบริการคลอดและพักหลังคลอดในโรงพยาบาลชุมชนที่อยู่ในเขตจังหวัดระนอง และอาศัยอยู่ในอำเภอกระนูรี อำเภอกะเปอร์ อำเภอละอุ่น และอำเภอสุขลาราม ในระหว่างเดือนสิงหาคม - กันยายน 2549 จำนวนทั้งสิ้น 115 คน แบ่งเป็นมาตรการด้วยถั่นพม่าที่ฝ่าครรภ์ครบตามเกณฑ์ จำนวน 68 คน และมาตรการด้วยถั่นพม่าที่ฝ่าครรภ์ไม่ครบตามเกณฑ์ จำนวน 47 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วย 3 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปและตัวแปรที่เกี่ยวข้องในการศึกษา เป็นลักษณะคำถามปลายปิดและเติมข้อความ จำนวน 38 ข้อ ส่วนที่ 2 การรับรู้ต่อการตั้งครรภ์ ลักษณะแบบสัมภาษณ์เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 3 ระดับให้เลือกตอบ จำนวน 18 ข้อ และส่วนที่ 3 ความพึงพอใจต่อบริการฝ่าครรภ์ ลักษณะแบบสัมภาษณ์เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 3 ระดับให้เลือกตอบ จำนวน 15 ข้อ หลังจากตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน นำมาแก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ จากนั้นนำไปทดลองใช้กับมาตรการด้วยถั่นพม่าที่เคยไปรับบริการคลอดและพักหลังคลอดในโรงพยาบาลระนอง และอาศัยอยู่ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดระนอง จำนวน 20 คน เพื่อทดสอบความเที่ยงของเครื่องมือ โดยใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์เอกฟ้าของ cronbach (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเที่ยงของแบบสัมภาษณ์การรับรู้ต่อการตั้งครรภ์และแบบสัมภาษณ์ความพึงพอใจต่อบริการฝ่าครรภ์ เท่ากับ 0.68 และ 0.94 ตามลำดับ โดยทำการสัมภาษณ์ผ่านล่ามชาวพม่าที่มีความรู้ภาษาไทย และสามารถสื่อภาษาได้เป็นอย่างดี หลังการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยติดตามสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างที่บ้านจำนวน 115 คน ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสถิติสำหรับ SPSS for windows โดยการแยกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และหาค่าความสัมพันธ์โดยใช้ chi-square และ Fisher's exact test

1. สรุปผลการวิจัย

1.1 ข้อมูลด้านลักษณะประชากร สังคม เศรษฐกิจของมาตร้ายัยถินพม่า

ข้อมูลด้านลักษณะประชากร สังคม เศรษฐกิจของมาตร้ายัยถินพม่า ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ของครอบครัว และลักษณะครอบครัว ผลการวิจัยพบว่า

มาตร้ายัยถินพม่าที่ฝากครรภ์ครบตามเกณฑ์และไม่ครบตามเกณฑ์

มาตร้ายัยถินพม่ามีจำนวนทั้งสิ้น 115 คน มีอายุระหว่าง 20 – 24 ปี ร้อยละ 36.5 จบการศึกษาระดับประถมศึกษา ร้อยละ 52.2 ส่วนใหญ่เป็นแม่บ้านร้อยละ 59.1 มีรายได้ของครอบครัวต่อเดือน 3,001 – 4,000 บาท ร้อยละ 34.8 และส่วนใหญ่เป็นครอบครัวเดียว ร้อยละ 81.7

มาตร้ายัยถินพม่าที่ฝากครรภ์ครบตามเกณฑ์

มาตร้ายัยถินพม่ามีอายุระหว่าง 20 – 24 ปี ร้อยละ 41.2 จบการศึกษาระดับประถมศึกษามากที่สุดร้อยละ 48.5 ส่วนใหญ่เป็นแม่บ้านร้อยละ 55.9 มีรายได้ครอบครัวต่อเดือน 3,001 – 4,000 บาท ร้อยละ 30.9 และส่วนใหญ่เป็นครอบครัวเดียว ร้อยละ 80.9

มาตร้ายัยถินพม่าที่ฝากครรภ์ไม่ครบตามเกณฑ์

มาตร้ายัยถินพม่ามีอายุระหว่าง 25 – 29 ปี ร้อยละ 31.9 จบการศึกษาระดับประถมศึกษามากที่สุดร้อยละ 57.4 ส่วนใหญ่มีอาชีพเป็นแม่บ้านร้อยละ 63.8 มีรายได้ครอบครัวต่อเดือน 3,001 – 4,000 บาท ร้อยละ 40.4 และส่วนใหญ่เป็นครอบครัวเดียว ร้อยละ 83

1.2 ข้อมูลด้านเชื้อชาติ ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย และการมีบัตรอนุญาตของมาตร้ายัยถินพม่า

มาตร้ายัยถินพม่าที่ฝากครรภ์ครบตามเกณฑ์และไม่ครบตามเกณฑ์

มาตร้ายัยถินพม่าส่วนใหญ่มีเชื้อชาติพม่า ร้อยละ 80.9 อาศัยอยู่ในประเทศไทย 1 – 5 ปี ร้อยละ 57.4 เกินครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 54.8) ไม่มีบัตรอนุญาต ประเภทของบัตรอนุญาตที่มีมากที่สุดคือบัตรอนุญาตทำงานร้อยละ 75

มาตร้ายัยถินพม่าที่ฝากครรภ์ครบตามเกณฑ์

มาตร้ายัยถินพม่าส่วนใหญ่มีเชื้อชาติพม่า ร้อยละ 80.9 อาศัยอยู่ในประเทศไทย 1 – 5 ปี ร้อยละ 55.9 เกินครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 55.9) ไม่มีบัตรอนุญาต ประเภทของบัตรอนุญาตที่มีมากที่สุดคือบัตรอนุญาตทำงานร้อยละ 86.7

มาตรการด้านความสามารถในการสื่อสารภาษาไทยของมาตรการด้านพัฒนาที่

มาตรการด้านพัฒนาส่วนใหญ่มีเชื้อชาติพม่า ร้อยละ 80.9 อาศัยอยู่ในประเทศไทย 1 – 5 ปี ร้อยละ 59.6 เกินครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 53.2) ไม่มีบัตรอนุญาต ประเภทของบัตรอนุญาตที่มีมากที่สุดคือบัตรอนุญาตทำงานร้อยละ 59.1

1.3 ข้อมูลด้านความสามารถในการสื่อสารภาษาไทยของมาตรการด้านพัฒนาที่

มาตรการด้านพัฒนาที่ฝากรกรักษาความเกลียดและไม่ครอบตามเกณฑ์

มาตรการด้านพัฒนาส่วนใหญ่พึงภาษาไทยพอใช้ ร้อยละ 39.1 พูดภาษาไทยไม่ได้เลย ร้อยละ 42.6 และส่วนใหญ่อ่านและเขียนภาษาไทยไม่ได้เลย ร้อยละ 99.

มาตรการด้านพัฒนาที่ฝากรกรักษาความเกลียดและไม่ครอบตามเกณฑ์

มาตรการด้านพัฒนาส่วนใหญ่พึงภาษาไทยได้ดี ร้อยละ 38.2 พูดภาษาไทยไม่ได้เลย ร้อยละ 44.1 และส่วนใหญ่อ่านและเขียนภาษาไทยไม่ได้เลย ร้อยละ 98.5

มาตรการด้านพัฒนาที่ฝากรกรักษาความเกลียดและไม่ครอบตามเกณฑ์

มาตรการด้านพัฒนาส่วนใหญ่พึงภาษาไทยพอใช้ ร้อยละ 53.2 พูดภาษาไทยพอใช้ ร้อยละ 46.8 ส่วนด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย ทุกคนอ่านและเขียนภาษาไทยไม่ได้เลย

1.4 ข้อมูลด้านลักษณะประชากรสามีของมาตรการด้านพัฒนาที่

ข้อมูลด้านลักษณะประชากรสามีของมาตรการด้านพัฒนาได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ สัญชาติ การมีบัตรอนุญาต และประเภทบัตรอนุญาตที่มี ผลการวิจัยพบว่า

มาตรการด้านพัฒนาที่ฝากรกรักษาความเกลียดและไม่ครอบตามเกณฑ์

สามีของมาตรการด้านพัฒนาส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 20 – 29 ปี ร้อยละ 44.3 จบการศึกษาระดับประถมศึกษา ร้อยละ 60.9 เกือบทั้งหมดมีอาชีพรับจ้าง ร้อยละ 99.1 ส่วนใหญ่สามีเป็นคนพม่า ร้อยละ 96.5 มีบัตรอนุญาต ร้อยละ 82.6 โดยพบว่าประเภทของบัตรอนุญาตที่สามีมีมากที่สุดคือบัตรอนุญาตทำงานร้อยละ 92.6

มาตรการด้านพัฒนาที่ฝากรกรักษาความเกลียดและไม่ครอบตามเกณฑ์

สามีของมาตรการด้านพัฒนาครึ่งหนึ่งมีอายุระหว่าง 20–29 ปี ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับประถมศึกษา ร้อยละ 61.8 เกือบทั้งหมดมีอาชีพรับจ้าง ร้อยละ 98.5 ส่วนใหญ่สามีเป็นคนพม่า ร้อยละ 97 มีบัตรอนุญาต ร้อยละ 83.8 และประเภทของบัตรอนุญาตที่มีมากที่สุดคือบัตรอนุญาตทำงานร้อยละ 93

มาตรฐานคุณภาพที่ฝ่ายต่างประเทศต้องการ

สามีของมาตรฐานคุณภาพที่ฝ่ายต่างประเทศต้องการ คือ ร้อยละ 42.5 ในการศึกษาระดับประถมศึกษา ร้อยละ 59.6 ทุกคนมีอาชีพรับจ้าง ส่วนใหญ่เป็นคนพม่า ร้อยละ 95.7 มีบัตรอนุญาต ร้อยละ 80.8 และประเภทของบัตรอนุญาตที่มีมากที่สุดคือบัตรอนุญาตทำงาน ร้อยละ 92.1

1.5 ความสามารถในการอ่านภาษาไทยของสามีมาตรฐานคุณภาพ

มาตรฐานคุณภาพที่ฝ่ายต่างประเทศต้องการและไม่ต้องการ

สามีของมาตรฐานคุณภาพที่ฝ่ายต่างประเทศต้องการใช้ภาษาไทยพื้นเมือง ร้อยละ 45.2 พูดภาษาไทย พอใช้ ร้อยละ 51.3 อ่านและเขียนภาษาไทยไม่ได้เลย ร้อยละ 93.9

มาตรฐานคุณภาพที่ฝ่ายต่างประเทศต้องการ

สามีของมาตรฐานคุณภาพที่ฝ่ายต่างประเทศต้องการใช้ภาษาไทยพื้นเมือง ร้อยละ 51.5 พูดภาษาไทย พอใช้ ร้อยละ 55.9 อ่านและเขียนภาษาไทยไม่ได้เลย ร้อยละ 94.1

มาตรฐานคุณภาพที่ฝ่ายต่างประเทศต้องการ

สามีของมาตรฐานคุณภาพที่ฝ่ายต่างประเทศต้องการใช้ภาษาไทยได้ดี ร้อยละ 44.7 พูดภาษาไทย พอใช้ ร้อยละ 44.7 อ่านและเขียนภาษาไทยไม่ได้เลย ร้อยละ 93.6

1.6 การย้ายที่อยู่ระหว่างตั้งครรภ์ของมาตรฐานคุณภาพ

มาตรฐานคุณภาพที่ฝ่ายต่างประเทศต้องการและไม่ต้องการ

มาตรฐานคุณภาพที่ฝ่ายต่างประเทศต้องการใช้ภาษาไทยที่อยู่ ส่วนใหญ่เป็นภาษาไทยในจังหวัด ร้อยละ 76.5 ลักษณะการย้ายที่อยู่ ส่วนใหญ่เป็นภาษาไทยในจังหวัด ร้อยละ 90 และย้ายที่อยู่ระหว่างตั้งครรภ์เนื่องจากเปลี่ยนสถานที่ทำงาน ร้อยละ 70.4

มาตรฐานคุณภาพที่ฝ่ายต่างประเทศต้องการ

มาตรฐานคุณภาพที่ฝ่ายต่างประเทศต้องการใช้ภาษาไทยที่อยู่ ส่วนใหญ่เป็นภาษาไทยในจังหวัด ร้อยละ 80.9 ลักษณะการย้ายที่อยู่ ส่วนใหญ่เป็นภาษาไทยในจังหวัด ร้อยละ 83.3 และย้ายที่อยู่ระหว่างตั้งครรภ์เนื่องจากเปลี่ยนสถานที่ทำงาน ร้อยละ 84.6

มาตรฐานคุณภาพที่ฝ่ายต่างประเทศต้องการ

มาตรฐานคุณภาพที่ฝ่ายต่างประเทศต้องการใช้ภาษาไทยที่อยู่ ส่วนใหญ่เป็นภาษาไทยในจังหวัด ร้อยละ 70.2 ทุกคนย้ายที่อยู่ภายในจังหวัด และย้ายที่อยู่ระหว่างตั้งครรภ์เนื่องจากเปลี่ยนสถานที่ทำงาน ร้อยละ 57.1

1.7 ข้อมูลด้านประวัติการตั้งครรภ์ของมาตรายัยถินพม่า

ข้อมูลด้านประวัติการตั้งครรภ์ของมาตรายัยถินพม่า ได้แก่ ลำดับที่ของการตั้งครรภ์ ระยะห่างของการตั้งครรภ์ ประสบการณ์การแท้งบุตร จำนวนบุตรที่มีชีวิตอยู่ก่อนตั้งครรภ์ ประสบการณ์การฝ่าครรภ์ และการคุณกำเนิดก่อนตั้งครรภ์ ผลการวิจัยพบว่า

มาตรายัยถินพม่าที่ฝ่าครรภ์ครบตามเกณฑ์และไม่ครบตามเกณฑ์

ส่วนใหญ่เป็นครรภ์หลัง ร้อยละ 60 โดยเป็นครรภ์ที่ 2 มากที่สุดร้อยละ 53.6 โดยมาตรายัยถินพม่าครรภ์หลังส่วนใหญ่มีระยะห่างของการตั้งครรภ์ตั้งแต่ 4 ปีขึ้นไป ร้อยละ 42.0 ไม่เคยแท้งบุตร ร้อยละ 85.5 มีบุตรที่มีชีวิตอยู่ก่อนตั้งครรภ์นี้ 1 คน ร้อยละ 43.5 เคยฝ่าครรภ์ที่ประเทศไทย ร้อยละ 55.1 และส่วนใหญ่ใช้ยาคุมกำเนิดชนิดรับประทาน ร้อยละ 35.7

มาตรายัยถินพม่าที่ฝ่าครรภ์ครบตามเกณฑ์

ส่วนใหญ่เป็นครรภ์หลัง ร้อยละ 54.4 โดยเป็นครรภ์ที่ 2 มากที่สุด ร้อยละ 54 ในกลุ่มมาตรายัยถินพม่าครรภ์หลังส่วนใหญ่มีระยะห่างของการตั้งครรภ์ตั้งแต่ 4 ปีขึ้นไป ร้อยละ 37.9 ไม่เคยแท้งบุตร ร้อยละ 78.4 มีบุตรที่มีชีวิตอยู่ก่อนตั้งครรภ์นี้ 1 คน ร้อยละ 43.2 เคยฝ่าครรภ์ที่ประเทศไทย ร้อยละ 62.2 และส่วนใหญ่ใช้ยาคุมกำเนิดชนิดรับประทาน ร้อยละ 38.2

มาตรายัยถินพม่าที่ฝ่าครรภ์ไม่ครบตามเกณฑ์

ส่วนใหญ่เป็นครรภ์หลัง ร้อยละ 68.1 โดยเป็นครรภ์ที่ 2 มากที่สุดร้อยละ 53.1 ในกลุ่มมาตรายัยถินพม่าครรภ์หลังส่วนใหญ่มีระยะห่างของการตั้งครรภ์ตั้งแต่ 4 ปีขึ้นไป ร้อยละ 46.9 ไม่เคยแท้งบุตร ร้อยละ 93.8 มีบุตรที่มีชีวิตอยู่ก่อนตั้งครรภ์ครั้งนี้ 1 คน ร้อยละ 43.8 เคยฝ่าครรภ์ที่ประเทศไทย ร้อยละ 46.9 และส่วนใหญ่ใช้ยาคุมกำเนิดชนิดนิด และไม่ได้คุณกำเนิดในร้อยละที่เท่ากัน คือ ร้อยละ 34

1.8 ข้อมูลด้านการรับรู้การตั้งครรภ์ของมาตรายัยถินพม่า

ข้อมูลด้านการรับรู้การตั้งครรภ์ของมาตรายัยถินพม่า ได้แก่ อายุครรภ์ที่รับรู้ว่า-ตั้งครรภ์ เหตุผลของการรับรู้ว่าเกิดการตั้งครรภ์ และความรู้สึกเมื่อทราบว่าตั้งครรภ์ ผลการวิจัยพบว่า

มาตรายัยถินพม่าที่ฝ่าครรภ์ครบตามเกณฑ์และไม่ครบตามเกณฑ์

มาตรายัยถินพม่าส่วนใหญ่รับรู้ว่าตั้งครรภ์เมื่ออายุครรภ์ 8 สัปดาห์ และน้อยกว่าร้อยละ 51.3 รับรู้ว่าเกิดการตั้งครรภ์เนื่องจากประจำเดือนขาดและทราบผลการตรวจเจ้าหน้าที่ในร้อยละที่เท่ากัน คือ ร้อยละ 32.8 และรู้สึกดีใจ/ปลื้มใจ/มีความสุขเมื่อทราบว่าตั้งครรภ์ ร้อยละ 76.5

มาตรการย้ายถิ่นพม่าที่ฝ่ากฎครบทามเกณฑ์

มาตรการย้ายถิ่นพม่าส่วนใหญ่รับรู้ว่าตั้งครรภ์เมื่ออายุครรภ์ 8 สัปดาห์ และน้อยกว่า ร้อยละ 58.8 รับรู้ว่าเกิดการตั้งครรภ์เนื่องจากทราบผลการตรวจจากเจ้าหน้าที่ ร้อยละ 80.9 และรู้สึกดีใจ / ปลื้มใจ / มีความสุข เมื่อทราบว่าตั้งครรภ์ ร้อยละ 86.7

มาตรการย้ายถิ่นพม่าที่ฝ่ากฎไม่ครบตามเกณฑ์

มาตรการย้ายถิ่นพม่าส่วนใหญ่รับรู้ว่าตั้งครรภ์เมื่ออายุครรภ์ 8 สัปดาห์ และน้อยกว่า ร้อยละ 40.4 รับรู้ว่าเกิดการตั้งครรภ์เนื่องจากประจำเดือนขาด ร้อยละ 68.1 และส่วนใหญ่รู้สึกดีใจ / ปลื้มใจ / มีความสุข เมื่อทราบว่าตั้งครรภ์ ร้อยละ 61.7

1.9 การรับบริการฝ่ากฎครรภ์ของมาตรการย้ายถิ่นพม่า

การรับบริการฝ่ากฎครรภ์ของมาตรการย้ายถิ่นพม่าพบว่ามาฝ่ากฎ จำนวน 112 คน ร้อยละ 97.4 และไม่มาฝ่ากฎ จำนวน 3 คน ร้อยละ 2.6 เมื่อแบ่งการฝ่ากฎครรภ์ตามเกณฑ์ที่นิยามไว้ในคำจำกัดความ พบร่วมกับมาตรการย้ายถิ่นพม่าส่วนใหญ่มีการฝ่ากฎครรภ์ครบตามเกณฑ์ จำนวน 68 คน ร้อยละ 59.1 และฝ่ากฎครรภ์ไม่ครบตามเกณฑ์ จำนวน 47 คน ร้อยละ 40.9

1.10 พฤติกรรมการฝ่ากฎครรภ์ของมาตรการย้ายถิ่นพม่า

พฤติกรรมการฝ่ากฎครรภ์ของมาตรการย้ายถิ่นพม่า ได้แก่ อายุครรภ์ที่เริ่มฝ่ากฎ และสถานที่ไปรับบริการฝ่ากฎครรภ์ ผลการวิจัยพบว่า

มาตรการย้ายถิ่นพม่าที่ฝ่ากฎครรภ์ครบตามเกณฑ์และไม่ครบตามเกณฑ์

มาตรการย้ายถิ่นพม่าส่วนใหญ่เริ่มฝ่ากฎครรภ์เมื่ออายุครรภ์ 13 – 24 สัปดาห์ ร้อยละ 44.6 และรับบริการฝ่ากฎครรภ์ที่สถานีอนามัย ร้อยละ 58.9

มาตรการย้ายถิ่นพม่าที่ฝ่ากฎครรภ์ครบตามเกณฑ์

มาตรการย้ายถิ่นพม่าส่วนใหญ่เริ่มฝ่ากฎครรภ์เมื่ออายุครรภ์ 13 – 24 สัปดาห์ ร้อยละ 54.4 และรับบริการฝ่ากฎครรภ์ที่สถานีอนามัย ร้อยละ 61.8

มาตรการย้ายถิ่นพม่าที่ฝ่ากฎไม่ครบตามเกณฑ์

มาตรการย้ายถิ่นพม่าส่วนใหญ่เริ่มฝ่ากฎครรภ์เมื่ออายุครรภ์ตั้งแต่ 25 สัปดาห์ขึ้นไป ร้อยละ 56.8 และรับบริการฝ่ากฎครรภ์ที่สถานีอนามัย ร้อยละ 54.5

- 1.11 ข้อมูลด้านอาการแทรกซ้อนระหว่างการตั้งครรภ์ของมาตรการด้วยถินพม่า**
- มาตรการด้วยถินพม่าที่ฝากรรภ์ครบตามเกณฑ์และไม่ครบตามเกณฑ์
- มาตรการด้วยถินพม่าส่วนใหญ่ไม่มีอาการแทรกซ้อนระหว่างการตั้งครรภ์ ร้อยละ 69.6 ส่วนใหญ่อาการแทรกซ้อนที่พบคืออาการปวดศีรษะ ตาพร่ามัว ร้อยละ 14.8
- มาตรการด้วยถินพม่าที่ฝากรรภ์ครบตามเกณฑ์
- มาตรการด้วยถินพม่าส่วนใหญ่ไม่มีอาการแทรกซ้อนระหว่างการตั้งครรภ์ ร้อยละ 67.6 ส่วนใหญ่อาการแทรกซ้อนที่พบคืออาการปวดศีรษะ ตาพร่ามัว ร้อยละ 16.2
- มาตรการด้วยถินพม่าที่ฝากรรภ์ไม่ครบตามเกณฑ์
- มาตรการด้วยถินพม่าส่วนใหญ่ไม่มีอาการแทรกซ้อนระหว่างตั้งครรภ์ ร้อยละ 72.3 ส่วนใหญ่อาการแทรกซ้อนที่พบคืออาการปวดศีรษะ ตาพร่ามัว ร้อยละ 12.8

- 1.12 ข้อมูลด้านสภาวะสุขภาพมารดาและการคลอดบุตร**
- ข้อมูลด้านสภาวะสุขภาพมารดา ประกอบด้วย วิธีการคลอดและการผิดปกติหลังคลอด ส่วนข้อมูลด้านสุขภาพทารกเมื่อคลอด ประกอบด้วย น้ำหนักแรกคลอด และสุขภาพแรกคลอด ผลการวิจัยพบว่า
- มาตรการด้วยถินพม่าที่ฝากรรภ์ครบตามเกณฑ์และไม่ครบตามเกณฑ์
- ด้านสภาวะสุขภาพมารดา มาตรการด้วยถินพม่าส่วนใหญ่คลอดปกติ ร้อยละ 93.9 และไม่มีอาการผิดปกติหลังคลอด ร้อยละ 93.9 ส่วนอาการผิดปกติหลังคลอดที่พบส่วนใหญ่คือ มีไข้หลังคลอด ร้อยละ 57.1
- ด้านภาวะสุขภาพทารกของมาตรการด้วยถินพม่าพบว่า มีทารกมีน้ำหนักแรกคลอด ส่วนใหญ่มากกว่า 2,500 -3,999 กรัม ร้อยละ 87.8 และสุขภาพทารกแรกคลอดส่วนใหญ่สมบูรณ์แข็งแรง ร้อยละ 93.9
- มาตรการด้วยถินพม่าที่ฝากรรภ์ครบตามเกณฑ์
- ด้านสภาวะสุขภาพมารดา มาตรการด้วยถินพม่าส่วนใหญ่คลอดปกติ ร้อยละ 89.7 และไม่มีอาการผิดปกติหลังคลอด ร้อยละ 94.1 ส่วนอาการผิดปกติหลังคลอดที่พบส่วนใหญ่คือ มีไข้หลังคลอดร้อยละ 75
- ด้านภาวะสุขภาพทารกของมาตรการด้วยถินพม่าพบว่า ทารกมีน้ำหนักแรกคลอด ส่วนใหญ่มากกว่า 2,500 -3,999 กรัม ร้อยละ 94.1 และสุขภาพทารกแรกคลอดส่วนใหญ่สมบูรณ์แข็งแรง ร้อยละ 95.6

มาตรฐานถิ่นพม่าที่ฝ่ากรรก์ไม่ครบตามเกณฑ์

ด้านภาวะสุขภาพารดา มาตรด้ายถิ่นพม่าส่วนใหญ่คลอดปกติ ร้อยละ 83 และไม่มีอาการผิดปกติหลังคลอด ร้อยละ 93.6 ส่วนอาการผิดปกติหลังคลอดที่พบคือ มีไข้ต่ำเลือดหลังคลอด และรักค้าง พบในร้อยละที่เท่ากัน คือร้อยละ 33.3

ด้านภาวะสุขภาพารกของมาตรฐานถิ่นพม่าพบว่า ทางนมีน้ำหนักแรกคลอดส่วนใหญ่มากกว่า 2,500 -3,999 กรัม ร้อยละ 78.7 และสุขภาพารกแรกคลอดส่วนใหญ่สมบูรณ์แข็งแรง ร้อยละ 91.5

1.13 ข้อมูลด้านปัจจัยส่งเสริม

ปัจจัยส่งเสริม ได้แก่ ความสะดวกในการเดินทางไปรับบริการฝ่ากรรก์ (วิธีการเดินทาง ระยะทาง ระยะเวลาในการเดินทาง ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง และความสะดวกต่อการเดินทาง) สิทธิในการรักษาพยาบาล และแหล่งประโภชน์ทางสังคม ผลการวิจัยพบว่า

มาตรฐานถิ่นพม่าที่ฝ่ากรรก์ครบตามเกณฑ์และไม่ครบตามเกณฑ์

ความสะดวกในการเดินทางไปรับบริการฝ่ากรรก์ของมาตรฐานถิ่นพม่าพบว่า ส่วนใหญ่เดินทางโดยรถจักรยานยนต์รับจ้าง ร้อยละ 58 มีระยะทางในการเดินทาง 1.5 - 5 กิโลเมตร ร้อยละ 57.1 ใช้ระยะเวลาในการเดินทาง 15 นาที และน้อยกว่าร้อยละ 56.2 เสียค่าใช้จ่ายในการเดินทางมากกว่า 50 บาทขึ้นไป ร้อยละ 33.1 และมีความสะดวกต่อการเดินทาง ร้อยละ 86.6

สิทธิในการรักษาพยาบาลของมาตรฐานถิ่นพม่าพบว่า ส่วนใหญ่ชำระเงินเอง ร้อยละ 66.1 และเสียค่าใช้จ่ายในการรับบริการ 30 บาท และน้อยกว่า ร้อยละ 41.7

แหล่งประโภชน์ทางสังคมของมาตรฐานถิ่นพม่าพบว่า ส่วนใหญ่มีบุคคลที่แนะนำให้ไปฝ่ากรรก์ ร้อยละ 66.1 โดยบุคคลที่แนะนำให้มาฝ่ากรรก์มากที่สุด ได้แก่ สามี ร้อยละ 47.3 มีบุคคลที่พาไปฝ่ากรรก์ ร้อยละ 67 โดยบุคคลที่พาไปรับบริการฝ่ากรรก์มากที่สุด ได้แก่ สามี ร้อยละ 57.3 มีบุคคลที่แนะนำสถานที่ฝ่ากรรก์ ร้อยละ 66.1 โดยบุคคลที่แนะนำสถานที่ฝ่ากรรก์มากที่สุด ได้แก่ สามี ร้อยละ 39.2 มีบุคคลที่ช่วยเหลือค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปฝ่ากรรก์ ร้อยละ 82.1 โดยบุคคลที่ช่วยเหลือค่าใช้จ่ายเมื่อเดินทางไปฝ่ากรรก์มากที่สุด ได้แก่ สามี ร้อยละ 97.8 มีบุคคลที่ช่วยเหลือทำกิจกรรมต่างๆ แทนเมื่อไปฝ่ากรรก์ ร้อยละ 77.7 โดยบุคคลที่ช่วยเหลือทำกิจกรรมต่างๆ แทนเมื่อไปฝ่ากรรก์มากที่สุด ได้แก่ สามี ร้อยละ 88.5 และบุคคลที่มีอิทธิพลที่สุดต่อการตัดสินใจในการฝ่ากรรก์คือ ตนเอง ร้อยละ 81.3

มาตรการย้ายถิ่นพม่าที่ฝ่ากฎระเบียบตามเกณฑ์

ความสะดวกในการเดินทางไปรับบริการฝ่ากฎระเบียบของมาตรการย้ายถิ่นพม่าพบว่า ส่วนใหญ่เดินทางโดยรถจักรยานยนต์รับจ้าง ร้อยละ 60.3 มีระยะเวลาในการเดินทาง 1.5 - 5 กิโลเมตร ร้อยละ 61.8 ใช้ระยะเวลาในการเดินทางน้อยกว่าเท่ากัน 15 นาที ร้อยละ 63.2 เสียค่าใช้จ่ายในการเดินทางมากกว่า 50 บาทขึ้นไป ร้อยละ 30.9 และมีความสะดวกต่อการเดินทาง ร้อยละ 92.6

สิทธิในการรักษาพยาบาลของมาตรการย้ายถิ่นพม่าพบว่า ส่วนใหญ่ชำระเงินเอง ร้อยละ 63.2 และเสียค่าใช้จ่ายในการรับบริการ 30 บาท และน้อยกว่า ร้อยละ 48.5

แหล่งประโยชน์ทางสังคมของมาตรการย้ายถิ่นพม่าพบว่า ส่วนใหญ่มีบุคคลที่แนะนำให้ไปฝ่ากฎระเบียบ ร้อยละ 64.7 โดยบุคคลที่แนะนำให้มาฝ่ากฎระเบียบมากที่สุด ได้แก่ สามี ร้อยละ 43.2 มีบุคคลที่พาไปฝ่ากฎระเบียบ ร้อยละ 69.1 โดยบุคคลที่พาไปรับบริการฝ่ากฎระเบียบมากที่สุด ได้แก่ สามี ร้อยละ 59.6 มีบุคคลที่แนะนำสถานที่ฝ่ากฎระเบียบ ร้อยละ 67.6 โดยบุคคลที่แนะนำสถานที่ฝ่ากฎระเบียบมากที่สุด ได้แก่ สามี ร้อยละ 41.3 มีบุคคลที่ช่วยเหลือค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปฝ่ากฎระเบียบ ร้อยละ 80.9 โดยบุคคลที่ช่วยเหลือค่าใช้จ่ายเมื่อเดินทางไปฝ่ากฎระเบียบมากที่สุด ได้แก่ สามี ร้อยละ 98.2 มีบุคคลที่ช่วยเหลือทำกิจกรรมต่างๆ แทนเมื่อไปฝ่ากฎระเบียบ ร้อยละ 75 โดยบุคคลที่ช่วยเหลือทำกิจกรรมต่างๆ แทนเมื่อไปฝ่ากฎระเบียบมากที่สุด ได้แก่ สามี ร้อยละ 88.2 และบุคคลที่มีอิทธิพลที่สุดต่อการตัดสินใจในการฝ่ากฎระเบียบคือ ตนเอง ร้อยละ 83.8

มาตรการย้ายถิ่นพม่าที่ฝ่ากฎไม่ครบตามเกณฑ์

ความสะดวกในการเดินทางไปรับบริการฝ่ากฎระเบียบของมาตรการย้ายถิ่นพม่าพบว่า ส่วนใหญ่เดินทางโดยรถจักรยานยนต์รับจ้าง ร้อยละ 54.4 มีระยะเวลาในการเดินทาง 1.5 - 5 กิโลเมตร ร้อยละ 50 ใช้ระยะเวลาในการเดินทางน้อยกว่าเท่ากัน 15 นาที ร้อยละ 45.4 เสียค่าใช้จ่ายในการเดินทางมากกว่า 50 บาทขึ้นไป ร้อยละ 36.4 และมีความสะดวกต่อการเดินทาง ร้อยละ 77.3

สิทธิในการรักษาพยาบาลของมาตรการย้ายถิ่นพม่าพบว่า ส่วนใหญ่ชำระเงินเอง ร้อยละ 70.2 และไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการรับบริการ ร้อยละ 34

แหล่งประโยชน์ทางสังคมของมาตรการย้ายถิ่นพม่าพบว่า ส่วนใหญ่มีบุคคลที่แนะนำให้ไปฝ่ากฎระเบียบ ร้อยละ 68.2 โดยบุคคลที่แนะนำให้มาฝ่ากฎระเบียบมากที่สุด ได้แก่ สามี ร้อยละ 53.3 มีบุคคลที่พาไปฝ่ากฎระเบียบ ร้อยละ 63.6 โดยบุคคลที่พาไปรับบริการฝ่ากฎระเบียบมากที่สุด ได้แก่ สามี

ร้อยละ 53.6 มีบุคคลที่แนะนำสถานที่ฝากครรภ์ ร้อยละ 63.6 โดยบุคคลที่แนะนำสถานที่ฝากครรภ์มากที่สุดได้แก่ เพื่อน/เพื่อนบ้าน ร้อยละ 50 มีบุคคลที่ช่วยเหลือค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปฝากครรภ์ ร้อยละ 84.1 โดยบุคคลที่ช่วยเหลือค่าใช้จ่ายเมื่อเดินทางไปฝากครรภ์มากที่สุด ได้แก่ สามี ร้อยละ 97.3 มีบุคคลที่ช่วยเหลือทำกิจกรรมต่างๆ แทนเมื่อไปฝากครรภ์ ร้อยละ 81.8 โดยบุคคลที่ช่วยเหลือทำกิจกรรมต่างๆ แทนเมื่อไปฝากครรภ์มากที่สุด ได้แก่ สามี ร้อยละ 88.9 ส่วนบุคคลที่มีอิทธิพลที่สุดต่อการตัดสินใจใน การฝากครรภ์คือ ตนเอง ร้อยละ 77.3

1.14 การรับรู้ต่อการตั้งครรภ์

มาตรการย้ายถิ่นพำนที่ฝากครรภ์ครบตามเกณฑ์และไม่ครบตามเกณฑ์

มาตรการย้ายถิ่นพำนที่ส่วนใหญ่มีระดับการรับรู้ต่อการตั้งครรภ์โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งพบว่าการรับรู้ต่อการตั้งครรภ์ของมาตรการย้ายถิ่นพำนที่ส่วนมาก พบมากที่สุดอยู่ในด้านการรับรู้ประโยชน์ของการฝากครรภ์ ส่วนการรับรู้ต่อการตั้งครรภ์ของมาตรการย้ายถิ่นพำนที่ในระดับน้อย พบมากที่สุดอยู่ในด้านการรับรู้อันตรายและความรุนแรงของการแทรกซ้อน

มาตรการย้ายถิ่นพำนที่ฝากครรภ์ครบตามเกณฑ์

มาตรการย้ายถิ่นพำนที่ส่วนใหญ่มีระดับการรับรู้ต่อการตั้งครรภ์โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งพบว่าการรับรู้ต่อการตั้งครรภ์ของมาตรการย้ายถิ่นพำนที่ส่วนมาก พบมากที่สุดอยู่ในด้านการรับรู้ประโยชน์ของการฝากครรภ์ ส่วนการรับรู้ต่อการตั้งครรภ์ของมาตรการย้ายถิ่นพำนที่ในระดับน้อย พบมากที่สุดอยู่ในด้านการรับรู้อันตรายและความรุนแรงของการแทรกซ้อน

มาตรการย้ายถิ่นพำนที่ฝากครรภ์ไม่ครบตามเกณฑ์

มาตรการย้ายถิ่นพำนที่ส่วนใหญ่มีระดับการรับรู้ต่อการตั้งครรภ์โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งพบว่าการรับรู้ต่อการตั้งครรภ์ของมาตรการย้ายถิ่นพำนที่ส่วนมาก พบมากที่สุดอยู่ในด้านการรับรู้อันตรายและความรุนแรงของการแทรกซ้อน ส่วนการรับรู้ต่อการตั้งครรภ์ของมาตรการย้ายถิ่นพำนที่ในระดับน้อย พบมากที่สุดอยู่ในด้านการรับรู้ประโยชน์ของการฝากครรภ์

1.15 ข้อมูลด้านปัจจัยระบบบริการสุขภาพ

มาตรการย้ายถิ่นพำนที่ฝากครรภ์ครบตามเกณฑ์และไม่ครบตามเกณฑ์

มาตรการย้ายถิ่นพำนที่ส่วนใหญ่มีระดับความพึงพอใจต่อบริการฝากครรภ์ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งพบว่าความพึงพอใจต่อบริการฝากครรภ์ในระดับมาก พบมากที่สุดอยู่ใน

ด้านความสะอาดที่ได้รับจากบริการฝากรถรถ ส่วนระดับน้อยพบมากที่สุดอยู่ในด้านความสะอาดที่ได้รับจากบริการฝากรถรถ เช่นกัน

มาตรฐานยั่งยืนพม่าที่ฝากรถรถครบตามเกณฑ์

มาตรฐานยั่งยืนพม่าส่วนใหญ่มีระดับความพึงพอใจต่อบริการฝากรถรถ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งพบว่าความพึงพอใจต่อบริการฝากรถรถในระดับมาก พบมากที่สุดอยู่ในด้านความสะอาดที่ได้รับจากบริการฝากรถรถ ส่วนระดับน้อยพบมากที่สุดอยู่ในด้านความสะอาดที่ได้รับจากบริการฝากรถรถ เช่นกัน

มาตรฐานยั่งยืนพม่าที่ฝากรถรถไม่ครบตามเกณฑ์

มาตรฐานยั่งยืนพม่าส่วนใหญ่มีระดับความพึงพอใจต่อบริการฝากรถรถ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งพบว่าความพึงพอใจต่อบริการฝากรถรถในระดับมาก พบมากที่สุดอยู่ในด้านความสะอาดที่ได้รับจากบริการฝากรถรถ ส่วนระดับน้อยพบมากที่สุดอยู่ในด้านความสะอาดที่ได้รับจากบริการฝากรถรถ เช่นกัน

1.16 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยพื้นฐานกับการฝากรถรถครบตามเกณฑ์และไม่ครบตามเกณฑ์

ระดับการศึกษา และความสามารถในการสื่อสารภาษาไทย มีความสัมพันธ์กับการฝากรถรถครบตามเกณฑ์และไม่ครบตามเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ส่วนอายุครรภ์ที่เริ่มฝากรถรถมีความสัมพันธ์กับการฝากรถรถครบตามเกณฑ์และไม่ครบตามเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

1.17 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่งเสริมกับการฝากรถรถครบตามเกณฑ์และไม่ครบตามเกณฑ์

ความสะอาดต่อการเดินทางมารับบริการในด้านระบบทางในการเดินทางและความสะอาดต่อการเดินทางมีความสัมพันธ์กับการฝากรถรถครบตามเกณฑ์และไม่ครบตามเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

1.18 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยระบบบริการสุขภาพกับการฝากรถรถครบตามเกณฑ์และไม่ครบตามเกณฑ์

ความพึงพอใจต่อบริการฝากรถรถโดยรวมมีความสัมพันธ์กับการฝากรถรสถครบตามเกณฑ์และไม่ครบตามเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

1.19 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการรับรู้ต่อการตั้งครรภ์กับการฝ่ากครรภ์ครบตามเกณฑ์และไม่ครบตามเกณฑ์

การรับรู้ต่อการตั้งครรภ์ด้านประโภช์ของการฝ่ากครรภ์มีความสัมพันธ์กับการฝ่ากครรภ์ครบตามเกณฑ์และไม่ครบตามเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

2. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

2.1 จากผลการวิจัยพบว่า แหล่งประโภช์ทางสังคมที่สำคัญที่สุดของมาตรการด้านพนักงานคือสามี (ตารางที่ 16) ซึ่งเป็นบุคคลที่อยู่ช่วยเหลือ สนับสนุนและเป็นแรงกระตุ้นให้มา rับบริการฝ่ากครรภ์ ดังนั้นเจ้าหน้าที่สาธารณสุขจึงต้องกระตุ้นให้สามีของมาตรการด้วยถ้ามีบุกบาทให้มากยิ่งขึ้น โดยการให้ความรู้เกี่ยวกับการตั้งครรภ์และประโภช์ของการฝ่ากครรภ์ผ่านสื่อภาษาพม่าเพื่อที่จะนำความรู้ไปใช้ในการสนับสนุนและส่งเสริมมาตรการด้านพนักงานฝ่ากครรภ์ให้มารับบริการฝ่ากครรภ์โดยเร็วและต่อเนื่องต่อไป อีกทั้งในกลุ่มที่ไม่มารับบริการฝ่ากครรภ์พบว่าปัญหาด้านการสื่อสารและการไม่มีบุตรอนุญาต ทำให้ไม่สามารถเข้าถึงบริการฝ่ากครรภ์ได้ ซึ่งครอบครัวของมาตรการด้านพนักงานในกลุ่มนี้จะอยู่ในความรับผิดชอบดูแลของนายจ้าง ซึ่งจะเป็นผู้ที่ใกล้ชิดและสามารถส่งเสริมสนับสนุนให้เข้าถึงบริการได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะเชิงนโยบายให้นายจ้างรับผิดชอบดูแลในกรณีมีหญิงตั้งครรภ์ด้วยถ้ามีพนักงานที่อยู่ในสถานประกอบการให้เข้ารับการฝ่ากครรภ์อย่างต่อเนื่องทุกคน

2.2 จากผลการวิจัยพบว่า ระดับการศึกษา ความสามารถในการสื่อสารภาษาไทย อาชญากรรมที่เริ่มฝ่ากครรภ์ และการรับรู้ประโภช์ของการฝ่ากครรภ์ของมาตรการด้านพนักงาน มีความสัมพันธ์กับการฝ่ากครรภ์ครบตามเกณฑ์และไม่ครบตามเกณฑ์ (ตารางที่ 19) รวมทั้งปัญหาด้านการสื่อสารกับมาตรการด้านพนักงาน เป็นปัญหาที่สำคัญของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ ดังนั้นทุกสถานบริการจึงควรมีพนักงานสาธารณสุขต่างด้าวพม่าช่วยเป็นล่ามให้กับเจ้าหน้าที่ในวันที่ให้บริการฝ่ากครรภ์ เพื่อศึกษาข้อมูลปัจจัยพื้นฐานโดยเฉพาะระดับการศึกษา รวมทั้งให้ความรู้ในการปฏิบัติธรรมะห่วงตั้งครรภ์และการเตรียมตัวสำหรับการคลอด รับฟังสิ่งที่หญิงตั้งครรภ์เล่าอาการต่างๆ เพื่อประกอบการให้ข้อมูลการปฏิบัติตัวเกี่ยวกับการตั้งครรภ์ในแต่ละระยะและย้ำถึงการมาตรวจครรภ์ครั้งต่อไป อีกทั้งประชาสัมพันธ์และให้ความรู้ในชุมชนที่มีแรงงานต่างด้าวพม่าเกี่ยวกับโอกาสเกิดอาการแทรกซ้อนในระหว่างตั้งครรภ์ อันตรายและความรุนแรงของอาการแทรกซ้อนในระหว่างตั้งครรภ์ และชี้ให้เห็นถึงประโภช์ของการมาฝ่ากครรภ์อย่างต่อเนื่อง

2.3 จากผลการวิจัยพบว่า ระบบบริการฝากรถรักษาความปลอดภัยต้องดีวิจัยไม่เป็นแนวทางเดียวกัน ขึ้นอยู่กับการบริหารจัดการของสถานบริการแต่ละพื้นที่ ผู้วิจัยขอเสนอแนะให้พิจารณาในการจัดระบบบริการฝากรถรักษาความปลอดภัย-หลัง การเก็บค่าบริการหรือการลดหย่อนค่าบริการในกรณีตรวจเลือด การให้บริการทันตสุขภาพ และการจัดระบบบริการเชิงรุกเข้าไปในชุมชนที่อยู่อาศัยของแรงงานต่างด้าวpm'a เพื่อให้เกิดแนวปฏิบัติในรูปแบบเดียวกัน และเกิดความเท่าเทียมในการใช้สิทธิในการรับบริการฝากรถรักษาความปลอดภัย

3. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

- 3.1 ควรศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการฝากรถรักษาความปลอดภัยและภาวะสุขภาพมารดาและทารกเมื่อคลอดในมารดาขี้ยักษินpm'a
- 3.2 ควรศึกษาเพิ่มเติมถึงสาเหตุและปัจจัยในกลุ่มมารดาขี้ยักษินpm'aที่ไม่มารับบริการฝากรถรักษาความปลอดภัย
- 3.3 ควรศึกษาหารูปแบบและวิธีการในการจัดกิจกรรมที่หลากหลายที่มีผลต่อการนำรับบริการฝากรถรักษาความปลอดภัยต่อเนื่องในมารดาขี้ยักษินpm'a